

Komunikazio gaitasuna.

Hizkuntzalaritza formala

1.3 GAIA

Amaia Serrano
amaia.serrano@ehu.eus

Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (I)

- Saussure-n eta Chomsky-ren ekarpenetatik abiatuta sortzen da hizkuntzaren alderdi praktikoari loturiko zientzia.
 - Gaitasun linguistikoaren erabilera egokia bermatzeko: gaitasun komunikatiboa
 - Pertsonen gizarteratze prozesuaren bidez ikasten da
 - Soziokulturalki baldintzatua da → arauak ditu.
 - Egoera komunikatiboaren arabera kontuan hartu beharreko alderdi guztiak barne hartzen ditu (hiztunen profilak, asmoak, tonua, kanala, genero diskurtsiboa, etab.)

Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (II)

“(...) al aprender a usar una lengua no sólo aprendemos a construir frases gramaticalmente correctas sino también a saber qué decir a quién, cuándo y cómo decirlo, y qué y cuándo callar”

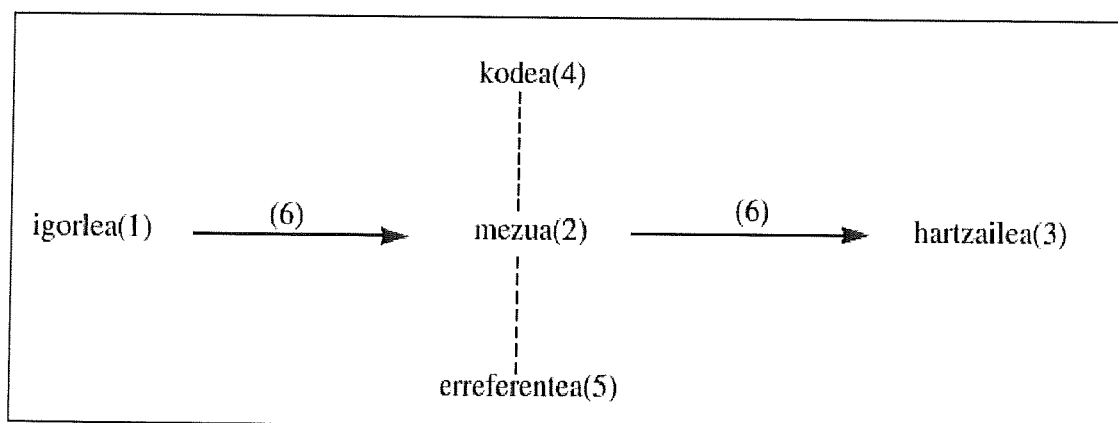
(Lomas, 1999)

“Haunditzen zarenean
ikusiko duzu
isilik egoteak
zenbat balio duen”

(Lete, 1969)

Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (III)

Jakobsonen *giza komunikazioaren paradigma* (1963)

Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (IV)

Jakobsonen *giza komunikazioaren paradigma* (1963):
komunikazio prozesuko osagaiak

- 1.- *igorlea*: berba egiten duena, informazioa igorri gura duena eta horretan diharduena, hiztuna.
- 2.- *mezua*: igorlea komunikatzen ari dena, berba.
- 3.- *hartzailea*: igorlearen komunikazioa jasotzen duena, entzulea.
- 4.- *kodea*: igorleak hartzaileari informazioa helarazteko erabiltzen duen komunikazio-sistema naturala, hizkuntza.
- 5.- *erreferentea*: informazioaren iturburuan dagoena, zertaz berba egiten den, errealitatea.
- 6.- *kanala*: informazioaren garraibidea, komunikazioaren bide fisikoa.

Basterretxea, 1997: 24

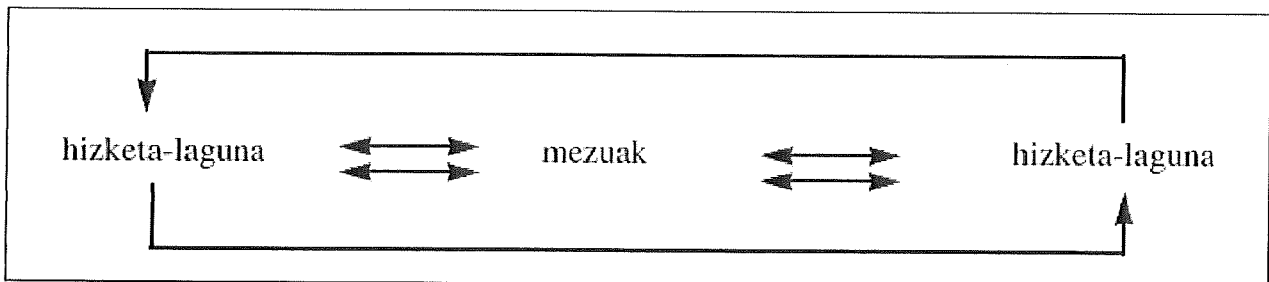
Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (V)

- Ariketa: Jakobsonen eskema hori, baina, zaharkitua geratu da, zergatik? Zein arazo ikusten diozu komunikazioaren azalpen eskematiko horri?

Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (VII)

- Albert E. Scheflen-ek osatu zuen Jakobsonen eskema hori 70eko hamarkadan:

Scheflen-en giza komunikazioa ulertzeko eskema globala (1973)

Iturria: Basterretxea, 1997: 25

Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (VI)

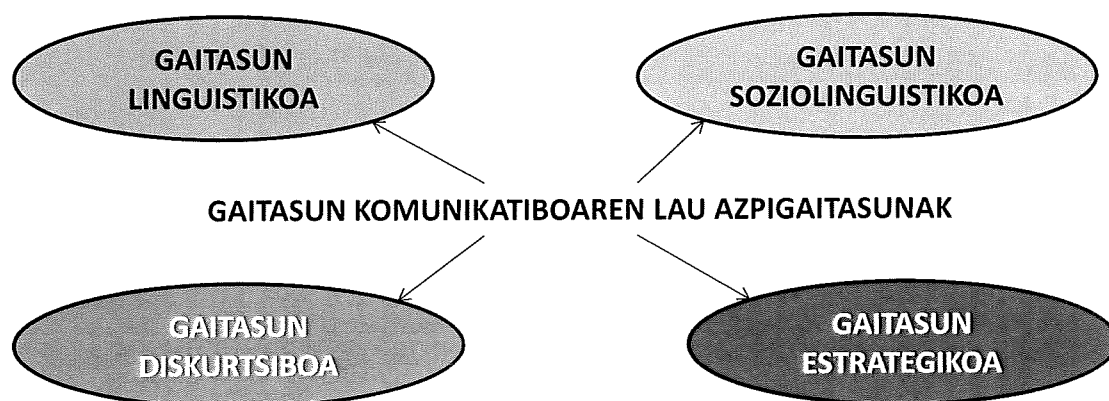
- Chomskyri kritika: hizkuntza behar bezala erabiltzeko gaitasun linguistikoez gain alderdi etnografiko eta soziokulturalak ere kontuan hartu beharra (Dell Hathaway Hymes)
 - Berak sortu zuen *komunikazio gaitasuna* kontzeptua

“Hiztun batek behar duen
gaitasuna testuinguru
desberdinetan aritzeko”

(Hymes, 1972)

Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (VIII)

- Canale eta Swain-ek 80ko hamarkadan Hymesen gaitasun komunikatiboaren kontzeptuan sakonduz lau azpigaitasun sailkatu:

Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (IX)

GAITASUN LINGUISTIKOA

- Perpaus bakun nahiz konposatuak erabiltzea.
- Ordena sintaktiko egokia. Galderak ere baliatzea.
- Hiztegi zehatza erabiltzea eta ezagunak ez diren terminoak azaltzea.
- Ahoskera garbia eta lasaia izatea. Erritmo eta tonu egokiak baliatzea.

Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (X)

GAITASUN SOZIOLINGUISTIKOA

- Entzuleen ezagutzetara egokitzea.
- Entzuleen interes eta beharrak kontuan hartzea.
- Ahozko erregistro formalaren ezaugarriak baliatzea.
- Ikasgelako erregelak ezagutu eta erabiltzea (hizlariak hitz egiten du, hizlariak hitza ematen du, hitza eskua altxatuta eskatzen da...).
- Hasieran agurtzeko eta bukatzeko forma egokiak erabiltzea.

Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (XI)

GAITASUN DISKURTSIBOA

- Eskema edo gidoi bat egitea (ideiak antolatzeko).
- Azalpena ohiko egituraren arabera antolatzea: sarrera (korapiloa azaltzea), garapena (askatze fasea) eta sintesia (ondorio fasea).
- Testu antolatzaileak erabiltzea, atal desberdinak markatzeko eta ideien arteko loturak adierazteko.
- Adibideak, konparazioak, metaforak, metonimiak eta bestelako baliabide erretorikoak erabiltzea, azaldu beharrekoaren argigarri.

Hizkuntzalaritza pragmatikoa: komunikazio gaitasuna (XII)

GAITASUN ESTRATEGIKOA

- Ikus-entzunezkoen erabilpena (irudiak, transparentziak, power-point...).
- Gidoiak edo eskemak paperean banatzea.
- Ahotsaren intentsitatea espaziora egokitzea.
- Intonazio enfatikoaren bidez kontzeptu garrantzitsuak markatzea.
- Entzuleei (egokiro) begiratzea.
- Atalen artean eten txikiak egitea, diskurtsoari oxigenoa emanez.

Ariketa

- Irakurri ondorengo testuak eta identifikatu zein azpigaitasun urratzen duen

[illegible]

